

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ ศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูด และความเชื่อมั่นในตนเองในการพูดของผู้เรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โปรแกรมวิทยุ-คณิต ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างเนื้อหา ประกอบด้วย แบบสอบถามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และแบบสำรวจความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองสอน ได้แก่ แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบ จำนวน 4 แผน แผนละ 6-10 คาบ กลุ่มที่ 3 เครื่องมือประเมินผลเพื่อพัฒนากิจกรรม ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ และแบบการประเมินผลความสามารถด้านการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร กลุ่มสุดท้ายคือ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบทดสอบความสามารถด้านการฟัง-พูด และแบบสำรวจความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS For Windows

สรุปผลการวิจัย

1. ผลจากการพัฒนากิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษทำให้ได้แผนการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง-พูดที่คล้ายคลึงสถานการณ์จริง และอยู่ในสภาพการณ์ที่เป็นส่วนตัว ทำให้ผู้เรียนมีความกล้าที่จะฝึกหัดการพูดภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ซึ่งกิจกรรมประกอบด้วย การพูดบันทึกได้ตอบ สมุดเทปบันทึก และการบันทึกได้ตอบ กิจกรรมดังกล่าวเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนที่ส่วนมากเป็นชาวเขา ที่มีระดับความสามารถทางด้านภาษาค่อนข้างต่ำและมีปัญหาด้านการออกเสียง นอกจากนี้กิจกรรมยังช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการศึกษาด้านความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าผู้เรียนมีความสามารถด้านการฟัง-พูดอยู่ในเกณฑ์ดีเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือผู้เรียนทุกคนมีความสามารถด้านการฟัง-พูดผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

3. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ พบว่าผู้เรียนมีความกล้าในการพูด มีความวิตกกังวลลดลง และมีความพยายามในการพูดมากขึ้น จึงส่งผลให้ความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้นหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยทำให้ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นั่นคือ ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนที่ใช้กิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นความสนใจ และความต้องการด้านเนื้อหาของผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีการดังกล่าวผู้วิจัยได้คำนึงถึงลักษณะการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารดังที่ สมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ได้กล่าวไว้ข้างต้น แผนการสอนดังกล่าวได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ เมื่อทำการสอนก็มีการปรับปรุงและแก้ไขโดยจดบันทึกข้อบกพร่องและปัญหาต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงแผนการสอน หลังจากการเรียนการสอนอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ได้แผนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียนให้มากที่สุด

นอกจากนี้ขั้นตอนต่าง ๆ ของแผนการสอนโดยใช้กิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้นว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่ว ขั้นตอนการนำเสนอ เป็นการดึงความสนใจของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนอยากรู้ ในขั้นตอนการนำเสนอผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมเนื้อหาทางภาษาอย่างเพียงพอเพื่อให้ผู้เรียนได้รับตัวป้อนที่เพียงพอก่อนนำไปฝึกปฏิบัติ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองนั่นคือ สมมุติฐานเกี่ยวกับตัวป้อนของ Krashen และ Terrell (1995) ซึ่งในขั้นฝึกหัดผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมทั้งกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่มเพื่อตรวจดูความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ลดความวิตกกังวลในการฝึกทักษะทางภาษาและเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ซึ่งถือเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการสื่อสาร ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกล้าเสี่ยงในการพูด เพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ เพื่อที่จะสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ นั่นคือผู้เรียน

ต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้วิจัย หรือเพื่อน ๆ ให้ประสบความสำเร็จให้มากที่สุด หากเกิดปัญหาด้านการสื่อสารผู้เรียนสามารถที่จะแก้ปัญหาการสื่อสารด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายอย่างสูงสุด

ในด้านลักษณะกิจกรรม เป็นการพูดโต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับผู้วิจัยหรือผู้เรียนกับผู้เรียนโดยพูดบันทึกโต้ตอบลงในเทป ซึ่งผู้เรียนสามารถสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ที่ผ่อนคลาย ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีความกล้าในการพูดมากขึ้นเพราะช่วยลดความวิตกกังวลในการพูดได้เป็นอย่างมาก นอกจากนี้ผู้เรียนยังไม่เกิดความประหม่าเคอะเขิน ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ และไม่เกิดความอายเมื่อพูดผิด ขณะเดียวกันผู้วิจัยสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดให้ผู้เรียนโดยพูดประโยคที่ถูกต้องเป็นแบบอย่าง และที่สำคัญผู้เรียนและผู้วิจัยเกิดความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถเล่าเรื่องที่ส่วนตัว หรือปัญหาต่าง ๆ ให้แก่ผู้วิจัยได้ นอกจากนี้การพูดโต้ตอบของผู้วิจัยที่ไม่ได้เน้นการแก้ไขข้อผิดพลาดมากเกินไป ยกเว้นผู้เรียนร้องขอให้ช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดให้ แต่จะเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนกับผู้วิจัยมากกว่า จึงทำให้เกิดบรรยากาศของการสนทนาอย่างแท้จริง จึงสรุปได้ว่าลักษณะกิจกรรมการพูดบันทึกโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาและส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่ผู้เรียนได้อย่างดียิ่ง สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Benware (1989) เกี่ยวกับการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาที่พบว่า การเรียนอย่างอิสระช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เรียน เพราะผู้เรียนที่ถูกจัดให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ผ่อนคลายมีโอกาสนำภาษาอย่างอิสระจะมีความวิตกกังวลต่ำ จึงทำให้ไม่เกิดความกลัวหรือความวิตกกังวลที่จะพูด แต่ทางตรงกันข้ามกลับมีความเชื่อมั่นในตนเองในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นคำพูดได้ ทำให้เรียนรู้ได้เร็วและมีประสิทธิภาพ

2. ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการสอนด้านกิจกรรมการพูดบันทึกโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ ปรากฏผลดังนี้

2.1 พัฒนาการด้านการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร

จากการพูดบันทึกโต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้วิจัยพบว่าการพูดบันทึกโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ ช่วยส่งเสริมความสามารถในด้านการสื่อสารของผู้เรียนเป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Henry (1994) ที่พบว่ากิจกรรมการพูดบันทึกโต้ตอบมีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวด้านรูปแบบการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากเมื่อสารที่ผู้ส่ง ส่งมาไม่มีความชัดเจนหรือคลุมเครือ จะทำให้ผู้รับสารเกิดความไม่เข้าใจหรือไม่กระจำในข้อมูลดังกล่าว ในกรณีนี้ไม่ว่าผู้ส่งสารจะเป็นผู้เรียนหรือผู้สอนก็ตาม จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขสารที่ส่งไป เพื่อให้อีกฝ่ายเข้าใจ ดังตัวอย่างการเล่าเกี่ยวกับตัวเอง และครอบครัว ของ น.ส.ณัฐติยา ในการบันทึกครั้งแรก

First entry

.....I have two older sister and three older brother marriedUm.... I have one older brother and younger brother not men ? My brother ; my older brother my sister in law and my older sister are golden now Um.... They work in the field every day

Teacher's response :

Hi ! Nutiya. I'm glad to know about you and your family but I'm not quite sure with some information. For example ... when you said you had two older sisters and two older brothers married I want to know who are married..... your sisters, your brothers or all of them and when you said you had two older brothers and younger brother.....not men ? ? I don't understand what not men means. Do you want to say "not married" ? and who are not married. Soplease explain them to me againO.K.....

Besides, I am not quite sure when you said your mother, your older brother, your sister in law and your older sister are golden now. Do you mean they are working now? Since you said they worked in the field every day.

จะเห็นได้ว่าการพูดบันทึกครั้งแรกของ น.ส.ณัฐติยา มีคำศัพท์บางคำที่พูดไม่ชัดเจน จึงทำให้ผู้วิจัยไม่แน่ใจคำที่นักเรียนพูด ซึ่งผู้วิจัยก็พูดบันทึกได้ตอบกลับไป พร้อมกับถามความหมายคำที่นักเรียนพูดไม่ชัดเจน และขอให้อธิบายให้ฟังใหม่ ซึ่งนักเรียนได้พูดบันทึกได้ตอบกลับมา ดังนี้

Second Entry

Hello ! Teacher, you say you don't understand I say. I am not sure that all right to say.....I have four brother, two older sisters and me but my older sisters and two older brothers, They are married.....So I have two brother not married. Are you clear ? If you don't understand I say, next time in class. I will speak Thai about my family to you

Teacher's response

Hello ! Nutiya.....Thank you for your answer, Now I understand about your family. ..You've got four brothers, two older sisters and you. .. Your sister and two older brothers are married and two brothers aren't married....all right !

Well ! you still didn't tell me about the others, last time you said your mother, your older brother, your sister in law and your older sister are "golden" nowDo you want to say they are working now ? So please speak clearly again....Thank you.

ในการพูดบันทึกได้ตอบครั้งที่สอง นักเรียนอธิบายเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวได้ชัดเจนขึ้น และพร้อมกับพยายามออกเสียงให้ชัดเจน แม้ว่าจะไม่ค่อยแน่ใจว่าคำพูดออกเสียงถูกหรือไม่ นอกจากนั้นนักเรียนยังมีความพยายามออกเสียง "th" และเสียง "s" ท้ายคำ ตามที่ผู้วิจัยแนะนำไปในการโต้ตอบครั้งแรก แต่นักเรียนก็ยังไม่ได้ตอบคำถามทุกคำถามที่ครูถามไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงถามกลับไปอีกครั้งและพยายามพูดทวนประโยคอีกครั้งพร้อมทั้งออกเสียง "s" ให้เป็นแบบอย่างที่ถูกต้อง ซึ่งนักเรียนได้พูดได้ตอบกลับ ดังนี้

Third Entry

Hello ! teacher. I am not sure, it is all right to say. My mother, my older sister, my brothers and my older sister in law are gardener. Now They are working in the garden every day.....

จะเห็นได้ว่าทั้งผู้เรียนและผู้สอนจะต้องพยายามพูดสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ หากการสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผลผู้ส่งสารจะต้องพูดใหม่ และแก้ไขการสื่อสารให้ดีขึ้นเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจให้มากที่สุด ซึ่งจากการพูดบันทึกได้ตอบระหว่างผู้สอนคือผู้วิจัยกับผู้เรียนคือ น.ส.ณัฐติยา แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ผู้เรียนฟังคำถามที่ผู้สอนถามเข้าใจ และก็ทราบว่าผู้สอนไม่เข้าใจ คำพูดตรงไหน และก็พยายามตอบกลับมาใหม่ เพื่อให้ผู้สอนเข้าใจ นั่นแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนพยายามที่จะพัฒนาการพูดของตนเอง ให้ดีขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาการสื่อสารดังกล่าวนั่นเอง

อีกประการหนึ่ง กิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนยังช่วยให้ผู้เรียนเจียบได้มีโอกาสพูดสื่อสารกับผู้สอน ซึ่งผู้เรียนเจียบจะไม่กล้าพูดในห้องเรียนหรือแทบจะไม่พูดเลย แต่เมื่อผู้เรียนได้พูดบันทึกได้ตอบลงในเทปผู้เรียนเจียบบกกลับคำที่จะพูดและแสดง

ความคิดเห็น ถ้ามคำถาม หรือบอกเรื่องราวต่าง ๆ ที่เขาไม่กล้าพูดในห้องเรียน ให้แก่ผู้สอน ได้รับทราบ ดังจะเห็นได้จากการพูดบันทึกคำตอบของนางสาวขจร บัวชุม

(แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเพลง)

..... I will express my opinion about the song I like. I love listening to the radio very much when I am serious it make me relax. I like listening to several music. For example English music, Chinese music, especially Thai music. My favorite song is Num-ta-mae. The singer is Krious. Do you know Krious ? He look like Pongsit Kumpee . His voice is charming. His voice look like John Denver and his style of voice is similar too. I think the singer think of his mother and he also loves his mother very much. He is singing this song for everybody to listen. I think that he want he doesn't want everyone make their mother sad and he wants express his feeling. When I listen to this song I miss my mother. It makes me think that I shouldn't make my mother sad because she loves me and wants me to be a good person. She will make everything that make me happy.According to listening to this song I think the man in this song is very bad. He makes his mother sad. If I am a man in this song I will help my mother to sell the things. I believe that if the man in this song is a good person, his mother is very happy. Do you agree with me ?

(แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน)

.....I love studying and leaning English in class. You have many conductors. So I want to study every day. But sometimes I'm worried about record on tape. I think that everyone in class is worried too. Because it makes us.... confusing. There are only one tape for 4 or 5 students. In my opinion if you have many tapes it makes us quickly. How do you think ?
.....I like your teaching and I want you to teach me about grammar and pronunciation more.....I like recording on tape because I can record by myself. I am freely Thank you.

จากการพูดบันทึกได้ตอบลงในเทปของ ขจร ที่พูดกับผู้สอนแสดงให้เห็นว่านักเรียน คนนี้มีความกล้าที่จะแสดงแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ และบอกเหตุผลได้อย่างละเอียด ไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับเพลงที่ตนเองชอบหรือปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียนการสอน ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาการใช้เทปบันทึกเสียงที่มีจำนวนไม่เพียงพอแก่ครูผู้สอนอีกด้วย

2.2 ความคล่องแคล่วในการพูด

จากผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคล่องในการพูดอยู่ในเกณฑ์ดีทุกแผนทั้งนี้เนื่องจากการพูดลงในเทปเป็นการพูดในสถานการณ์ที่เป็นส่วนตัวผู้เรียนไม่เกิดความกังวลว่ามีผู้อื่นหรือเพื่อน ๆ มาคอยนั่งฟัง และไม่เกิดความประหม่าเขินอาย เมื่อพูดผิด อีกทั้งผู้เรียนสามารถบันทึกการพูดตนเองได้บ่อยครั้งและสามารถแก้ไขการพูดของตนเองให้ดีที่สุดก่อนส่งให้ผู้สอน ช่วยตรวจแก้ไข นอกจากนี้เมื่อพิจารณาความคล่องแคล่วด้านการพูดในแต่ละแผนของผู้เรียน พบว่าแผนการเรียนที่ 1 และ 2 ผู้เรียนมีความคล่องในการพูดมากกว่าแผนการเรียนที่ 3 และ 4 ทั้งนี้เนื่องจาก แผนการเรียนที่ 1 และ 2 ผู้เรียนพูดเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวของผู้เรียนเอง ซึ่งผู้เรียนมีความคุ้นเคยและผู้เรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานด้านการฝึกพูดแนะนำตนเองมาก่อนแล้ว และเมื่อผู้เรียนได้ฝึกพูดในแผนที่ 2 ผู้เรียนยังได้ฟังรูปแบบการพูดที่ถูกต้องจากครูผู้สอนในแผนการสอนที่ 1 ทำให้ผู้เรียนได้เลียนแบบภาษาที่ถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขการพูดของตนเองให้ดีขึ้นในแผนการสอนที่ 2 ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยความสามารถด้านการฟัง-พูดในแผนการสอนที่ 2 มากที่สุด

ส่วนแผนการเรียนที่ 3 เป็นลักษณะการฝึกออกเสียงเพิ่มเติม ผู้เรียนส่วนมากทำได้ เพราะเป็นลักษณะของการฝึกอ่านออกเสียง ผู้เรียนจะเลียนแบบการออกเสียงคำศัพท์ที่ผู้วิจัยออกเสียงให้ฟังในห้องเรียนและฝึกออกเสียงลงในเทป อย่างไรก็ตามผู้เรียนส่วนใหญ่ทำไม่ได้ดีเท่ากับแผนการเรียนที่ 1 และ 2 ทั้งนี้เพราะผู้เรียนมีความเกร็งและกลัวว่าจะออกเสียงผิดหรือพูดไม่ชัดเจน จึงพยายามพูดอย่างช้า ๆ เพื่อให้ถูกต้องและชัดเจน นอกจากนี้ผู้สอนยังมีการตรวจงานเขียนประกอบเพื่อดูความถูกต้องทางภาษา ทำให้คะแนนในแผนนี้น้อยกว่าแผนอื่น ๆ

ในขณะที่แผนการเรียนที่ 4 เป็นการแสดงความคิดเห็นและเป็นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคย ทำให้ผู้เรียนบางคนทำได้และบางคนทำไม่ค่อยได้ แม้ว่าจะมีการสอนการคิดบ้างแต่ผู้เรียนยังไม่มีคามชำนาญ เพราะไม่คุ้นเคยมากนัก อย่างไรก็ตามผู้วิจัยไม่ได้เน้นจุดนี้มากนักเพียงแต่ต้องการทราบว่าผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระหรือไม่ หลังจากได้ฝึกการพูดบันทึกได้ตอบมาพอสมควรและผลการวิจัยก็พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถแสดงความคิดเห็นได้ในระดับดี และจากการเปรียบเทียบสัดส่วนของคะแนนการพูดบันทึกได้ตอบ หลังจากการสอนแต่ละแผนกับการสัมภาษณ์หลังจากการสอน โดยกิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบ เสร็จสิ้นลง ยังพบว่าผู้เรียนสามารถพูดบันทึกลงในเทปได้ดีกว่าการพูดแบบเผชิญหน้ากับผู้สอน ทั้งนี้เนื่องมาจากลักษณะของการพูดที่อยู่ในสถานการณ์

ที่เป็นส่วนตัว ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความประหม่า เชนอาย และไม่วิตกกังวลกับข้อผิดพลาด เพราะหากผู้เรียนพูดผิด ผู้เรียนสามารถพูดบันทึกใหม่ได้ตามความต้องการ แต่การพูดแบบเผชิญหน้าผู้เรียนต้องกังวลกับการพูดผิดและเกรงว่าผู้สอนจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูด และมีความกังวลว่าจะตอบคำถามไม่ได้ เพราะการพูดเผชิญหน้ามีเวลาในการคิดและฟัง น้อยกว่าการฟัง-พูดจากเทปบันทึก เหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้เรียนพูดอย่างตะกุกตะกัก บางครั้งก็พยายามพูดใหม่หลายครั้งหรือต้องใช้เวลานานในการคิดหาคำตอบนาน ๆ จนครูต้องพูดคำถามซ้ำใหม่หลายครั้ง หรือปรับเปลี่ยนคำถามเพื่อให้ง่ายแก่ความเข้าใจ จึงส่งผลให้ความคล่องแคล่วในการพูดลดลง แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนส่วนใหญ่ก็มีความสามารถในการพูดได้ตอบได้ และมีความคล่องแคล่วในการพูดอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับดีมาก ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมินของกรมวิชาการ

2.3 ความถูกต้องทางภาษา

แม้ว่าการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะมุ่งเน้นความสามารถในการฟัง-พูดได้ตอบเพื่อการสื่อสารมากกว่ามุ่งเน้นความถูกต้องทางภาษา อย่างไรก็ตามผู้เรียนส่วนใหญ่ก็ไม่มีข้อผิดพลาดทางภาษาที่รุนแรงมากนัก ส่วนมากที่พบจะเป็นลักษณะของการใช้คำ เช่น คำสรรพนาม คำแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น แทนที่จะพูดว่า His name / Her name is แต่จะพูดว่า He name / She name is หรือการเรียงลำดับคำ ซึ่งผู้เรียนสับสนในการเรียงถ้อยคำในประโยค เช่น What color do you like? ก็จะมีพูดว่า What do you like color? หรือ What sport do you like? จะพูดเป็น What do you like sport? และการออกเสียงที่ยังไม่ถูกต้องและชัดเจน เช่น เสียง "th", "f", "v" หรือไม่ออกเสียงพยัญชนะท้าย เช่น เสียง "s" กับคำนามที่เป็นพหูพจน์และต้องเติม "s" เช่น parents, brothers, sisters, animals, birds, etc. เป็นต้น ซึ่งข้อผิดพลาดดังกล่าว ผู้สอนก็ช่วยปรับแก้ไขให้ลดการพูดบันทึกได้ตอบ โดยบอกให้ตรง ๆ เช่น ผู้เรียนควรออกเสียง "s" เมื่อคำนามเป็นพหูพจน์และต้องเติม 's' คำนี้ ควรจะออกเสียงอย่างไร หรือการให้แบบอย่างที่ถูกต้องกลับไป โดยผู้วิจัยจะทวนคำพูด คำ วลี หรือประโยคที่ผู้เรียนพูดผิดใหม่ หรือบางครั้งหากคำพูดของผู้เรียนยังไม่เป็นที่กระจ่างผู้วิจัยก็จะขอความกระจ่างโดยถามคำถามเพื่อให้ผู้เรียนพูดได้ตอบกลับมาใหม่เหล่านี้ เป็นต้น นอกจากนี้ลักษณะของกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการพูดก่อนการบันทึกการทำกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่มในขั้นตอนการฝึกอย่างเพียงพอและมีการเขียนร่างการพูด และให้ผู้สอนช่วยปรับแก้ไข อีกทั้งยังฝึกฝนการพูดก่อนการบันทึกทำให้ผู้เรียนไม่มีข้อผิดพลาดของรูปแบบภาษามากนัก ยกเว้นในกรณีที่เป็นการเสนอแนะ การแสดงความคิดเห็น ซึ่งถือว่าเป็นสร้างองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งเป็นความสามารถที่อยู่ในระดับสูงขึ้นไป หรือการพูดสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวที่อาจเกิดความเกร็งและประหม่าในการพูด ผู้เรียนจะมีข้อผิดพลาดทางภาษามากกว่า แต่อย่างไรก็ตามข้อผิดพลาดทางภาษาดังกล่าวก็สามารถเข้าใจได้ ทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

3. ความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนสูงกว่าก่อนการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการพูดบันทึกคำตอบ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากประการแรก การพูดในสถานการณ์ที่เป็นส่วนตัว ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความวิตกกังวลว่าจะมีเพื่อน ๆ หรือครูมาคอยนั่งฟัง และไม่เกิดความประหม่าเขินอายเมื่อพูดผิด ไม่เกิดความกลัวว่าเมื่อพูดแล้วผู้ฟังจะไม่รู้เรื่องและตอบคำถามของผู้ฟังไม่ได้ เพราะการพูดบันทึกลงในเทปผู้เรียนจะมุ่งให้การพูดครั้งนั้นสำเร็จไปด้วยดี มีการปรับการพูดได้หลายครั้งตามความต้องการ และเมื่อผู้ฟังพูดโต้ตอบกลับมาผู้เรียนก็สามารถเปิดฟังได้หลายครั้งจนกว่าจะเข้าใจ นอกจากนี้การพูดลักษณะนี้ผู้เรียนยังได้พูดอย่างอิสระ สามารถแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ได้อย่างอิสระมากกว่าการพูดแบบเผชิญหน้า ซึ่งเหตุผลดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกล้าที่จะพูดภาษาได้มากยิ่งขึ้น

ประการที่สอง เนื้อหาของการพูดเป็นการพูดเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ชิดเช่นเพื่อน และบุคคลในครอบครัว ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวผู้เรียนที่สุด ผู้เรียนเป็นผู้ที่รู้เรื่องต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีทำให้ง่ายต่อการพูด ดังรายละเอียด แต่ละแผนต่อไปนี้เป็นแผนการเรียนรู้ที่ 1 พูดเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวหรือเพื่อน ๆ เพื่อเป็นการแนะนำตัวเองให้แก่ผู้สอน แผนการเรียนรู้ที่ 2 พูดเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองชอบและไม่ชอบ ก็เป็นการเป็นมุ่งประเด็นไปสู่เรื่องของตนเองมากขึ้นและบอกรายละเอียดเพิ่มเติมจากประวัติส่วนตัว แผนการเรียนรู้ที่ 3 เป็นการบอกทิศทาง ซึ่งถือว่าการสื่อสารที่เกิดขึ้นบ่อยในชีวิตประจำวัน และในการพูดบันทึกเป็นลักษณะของสมุดเทปบันทึก ซึ่งเป็นการฝึกการออกเสียง คำ วลี หรือประโยคที่ผู้วิจัยเห็นว่าผู้เรียนควรมีการฝึกหัดเพิ่มเติม ซึ่งแผนการสอนนี้ นอกจากผู้เรียนจะได้ฝึกออกเสียงคำศัพท์ วลี และประโยคแล้วผู้เรียนยังได้ฝึกการเขียนให้ถูกต้องตามหลักภาษาอีกด้วย แผนการเรียนรู้สุดท้ายเป็นการพูดเกี่ยวกับเพลงที่ตนเองชอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนในแผนการสอนนี้ผู้วิจัยต้องการทราบว่าผู้เรียนจะสามารถแสดงความคิดเห็นกับสิ่งที่ตนเองชอบหรือสนใจได้มากน้อยแค่ไหน หลังจากที่ผ่านมาการฝึกการพูดมาพอสมควร นอกจากนี้ยังเป็นการประเมินการเรียนการสอนที่ผ่านมาว่าผู้เรียนมีความรู้สึกอย่างไร พอใจกับการเรียนการสอนที่ผ่านมาหรือไม่อย่างไร และต้องการเนื้อหาอย่างไรเพิ่มเติมตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นตลอดการเรียนการสอน ซึ่งการพูดในแผนต่าง ๆ ที่กล่าวมาผู้เรียนสามารถพูดบรรยายความรู้สึกนึกคิด ความชอบ ไม่ชอบ ความสนใจ ทศนคติ ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถนำเอาความรู้ที่ได้มาเชื่อมโยงกันได้ทุกแผน (ดังตัวอย่างผลงานการพูดในภาคผนวก ข หน้า 180-190) จึงเป็นการพูดที่เน้นเนื้อหาใกล้ตัวและผู้เรียนเป็นผู้ที่รู้เรื่องเป็นอย่างดีส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นในการพูด และมีความพยายามในการพูด เพื่อให้ผู้อื่นได้รับทราบเรื่องราวต่าง ๆ ของตนเองได้มากยิ่งขึ้น

ประการที่สาม มีการให้ตัวป้อนทางภาษาที่เพียงพอไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการพูดที่หลากหลาย รวมทั้งมีการฝึกฝนการพูดก่อนในช่วงทำกิจกรรมในห้องเรียน ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม หรือการฝึกเขียนร่างข้อมูลเพื่อเตรียมการพูดและมีการฝึกฝนการพูดก่อนการพูดบันทึกลงในเทป ประกอบด้วย เนื้อหาที่ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่ใกล้ชิด วิธีการดังกล่าวถือว่าการให้ตัวป้อนที่เพียงพอแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถผลิตภาษาออกมาได้อย่างมั่นใจและภูมิใจกับผลงานของตนเอง ที่มีโอกาสปรับแก้ไขให้ดีที่สุดก่อนส่งให้เพื่อนหรือครูผู้สอนเป็นคู่สนทนาได้ตอบ

ประการที่สี่ ลักษณะกิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบ ที่มีเพื่อนและครูเป็นคู่สนทนา ช่วยลดความประหม่า เชนอายและความวิตกกังวลของผู้เรียนได้เป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจาก บุคคลดังกล่าวเป็นบุคคลที่ผู้เรียนรู้จักและคุ้นเคยเป็นอย่างดี ผู้เรียนจะรู้สึกเหมือนกับว่าเป็น การพูดคุยหรือสนทนาในชีวิตประจำวันเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคู่สนทนาเป็นเพื่อน ๆ ยิ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการสนทนา นอกจากนี้การสนทนาได้ตอบของผู้สอนที่เป็นลักษณะแบบ in kind นั่นคือ ได้ตอบเรื่องราวที่ผู้เรียนพูด ความยากและความยาวของการพูด พอ ๆ กัน ยังช่วยส่งเสริมความเชื่อมั่นในการพูดของผู้เรียนเป็นอย่างดี

ประการสุดท้าย ลักษณะการพูดได้ตอบที่มุ่งเนื้อหาทางการสื่อสารมากกว่าโครงสร้างทางภาษาและการแก้ไขข้อผิดพลาด ทำให้ผู้เรียนเกิดความสบายใจและไม่วิตกกังวลเมื่อพูดผิด แต่จะมุ่งความสำคัญของสารที่กำลังสื่อสารว่าต้องการสื่อสารอะไรให้แก่ใคร ประกอบกับ เนื้อหาทางการสื่อสารส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับตนเองหรือบุคคลใกล้ชิด หรือเป็นเนื้อหาที่ตนเองทราบเป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีข้อมูลเพียงพอที่จะสื่อสารให้แก่ผู้อื่น ขณะเดียวกันผู้สอนก็ได้ตอบการพูดโดยมุ่งเนื้อหาที่ผู้เรียนแต่ละคนพูดเป็นสำคัญจึงทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความวิตกกังวลกับข้อมูลที่ต้องการสื่อสาร หากแต่ครูคือผู้ร่วมการสนทนาคนหนึ่ง ซึ่งรับฟังเรื่องราวต่าง ๆ ของผู้เรียนด้วยความเต็มใจ พร้อมทั้งช่วยเพิ่มเติมเนื้อหา และโต้ตอบกลับโดยใช้รูปแบบที่ถูกต้องและหากผู้เรียนมีปัญหาาก็เป็นผู้คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำและคอยให้กำลังใจผู้เรียนตลอดเวลา เหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในการพูดมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าการสร้างกิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างเพียงพอ มีคู่สนทนาที่เป็นบุคคลใกล้ชิดสนิทสนม ตลอดจนการจัดสถานการณ์การพูดที่ผ่อนคลาย เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในการพูด นอกจากนี้การจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นข้อมูลทางการสื่อสารมากกว่าโครงสร้างทางภาษา ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการในการสื่อสารข้อมูลของตนเองให้ผู้อื่นได้รับรู้ และมีความพยายามในการพูดให้ถูกต้องเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจสารที่ตนเองต้องการสื่อให้มากที่สุด องค์ประกอบดังกล่าวนี้จึงเป็นส่วนสำคัญทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองหลังการสนทนาด้วยกิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบเพิ่มสูงขึ้น

ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น คือผลของการพัฒนาทางการพูดบันทึกได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมการพูดที่มีประสิทธิภาพที่ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน หากผู้สอนได้นำเอารูปแบบของกิจกรรมการสอนการพูดภาษาอังกฤษนี้ไปปรับใช้และบูรณาการเข้ากับเนื้อหาของรายวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเชื่อว่าจะสามารถช่วยส่งเสริมทักษะ การฟัง-พูดตลอดจนความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจจึงนำมาเป็นข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

1. ทักษะการพูดเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาและโอกาสในการฝึกฝน ดังนั้นผู้สอนควรให้เวลาและโอกาสในการฝึกฝนอย่างเพียงพอ เมื่อผู้เรียนพูดผิดไม่ควรรีบด่วนแก้ไข แต่ควรให้กำลังใจและกระตุ้นเป็นเสมือนหนึ่งผู้ร่วมการสนทนา ขณะเดียวกันค่อย ๆ เพิ่มเติมเนื้อหาและให้รูปแบบที่ถูกต้อง การแก้ไขข้อผิดพลาดโดยตรงจะกระทำก็ต่อเมื่อผู้เรียนเต็มใจและร้องขอให้ช่วย
2. การสร้างความเป็นมิตรที่แท้จริงของผู้สอนที่พร้อมเป็นเพื่อนและผู้ฟังอย่างเต็มใจ และเก็บข้อมูลความลับไม่นำข้อผิดพลาดไปล้อเลียน จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการพูดเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนสามารถนำข้อผิดพลาดไปอธิบายหรือสอนเพิ่มเติมในห้องเรียนได้โดยไม่เจาะจงว่าเป็นการพูดของใคร จะช่วยสร้างความเป็นมิตรระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งผู้เรียนคนอื่น ๆ ยังได้เรียนรู้เพิ่มเติมอีกด้วย
3. ผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบให้เข้าใจก่อนนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอเกี่ยวกับรูปแบบของกิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบไว้ 3 รูปแบบ ซึ่งแต่ละแบบมี ลักษณะการฝึกและแนวทางการโต้ตอบที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเกิดการสับสนหลังการนำไปปฏิบัติจริงได้
4. ผู้สอนควรมีการปฐมนิเทศน์เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบแก่ผู้เรียนก่อนเริ่มการเรียนการสอน เพื่อสร้างความเข้าใจในแต่ละรูปแบบของกิจกรรมอย่างละเอียดและชัดเจน
5. ผู้สอนควรเสียสละและอดทนในการโต้ตอบงานการพูดของผู้เรียนที่ต้องใช้เวลามาก และต้องยอมรับความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน และขณะเดียวกันผู้สอนควรสร้าง

ความมั่นใจในการพูดของตนเองก่อน โดยตรวจสอบการออกเสียงที่ถูกต้องและฝึกฝนการพูดก่อนการบันทึกคำตอบเช่นกัน

6. ในการตรวจสอบงานการพูดของผู้เรียน ผู้สอนควรมีการจดบันทึกข้อมูล เนื้อหาการพูด ตลอดจนปัญหาและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นของผู้เรียนแต่ละคนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อผู้สอนจะได้หาแนวทางในการพูดโต้ตอบที่ได้เนื้อหาครบถ้วนและส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนมีความพยายาม ในการพูดและมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มมากยิ่งขึ้น

7. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษาบ้าง ซึ่งอาจให้ผู้เรียนมีกิจกรรมในห้องเรียนร่วมกับเจ้าของภาษาหรือพูดบันทึกคำตอบกับเจ้าของภาษา เพื่อส่งเสริมความกล้าในการแสดงออกทางการพูดของผู้เรียน

8. ในกรณีที่ผู้เรียนที่พูดไม่ได้เลย ในตอนเริ่มต้นผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเขียนร่างการพูดก่อนและมีการฝึกฝนการพูดก่อนการพูดบันทึก และในขณะที่บันทึกอาจอนุญาตให้จดหัวข้อของการพูดเพื่อสร้างความมั่นใจก่อน อย่างไรก็ตามผู้สอนควรชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจว่า ในการพูดบันทึกครั้งต่อ ๆ ไปผู้เรียนควรฝึกพูดโดยปราศจากการจดบันทึกให้มากที่สุด

9. หากผู้เรียนมีปัญหาด้านการออกเสียงมาก ผู้สอนควรเพิ่มกิจกรรมการพูดบันทึกโต้ตอบโดยใช้รูปแบบสมุดเทปบันทึก (Cassette Notebook) ให้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะรูปแบบของสมุดเทปบันทึกผู้เรียนสามารถฝึกการอ่านออกเสียงคำ วลี และประโยค รวมทั้งได้ฝึกทักษะการเขียนด้วยเช่นกัน ในขณะที่กิจกรรมการบันทึกโต้ตอบ (Response Journal) ผู้เรียนต้องมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษมากระดับหนึ่ง จึงจะสามารถพูดแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระได้

10. เนื่องจากลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนการพูดบันทึกโต้ตอบ มีความจำเป็นที่ต้องใช้อุปกรณ์ในการบันทึกเสียง หากผู้เรียนมีอุปกรณ์ของตัวเอง จะช่วยในการบันทึกโต้ตอบได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น ถ้าหากผู้เรียนไม่มีอุปกรณ์เป็นของตัวเองหรือทางสถานศึกษาไม่มีอุปกรณ์สนับสนุน จะก่อให้เกิดปัญหาการเรียนการสอนในลักษณะนี้ ซึ่งผู้สอนควรมีการเตรียมอุปกรณ์ให้เพียงพอ

11. กิจกรรมการพูดบันทึกโต้ตอบนี้เหมาะสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในกรณีศึกษา (Case study) ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะของกิจกรรม ผู้สอนต้องใช้เวลาในการพูดโต้ตอบเป็นอย่างมาก แต่หากผู้สอนนำไปใช้กับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ (เกิน 20 คน) ผู้สอนต้องกำหนดจำนวนครั้งในการพูดบันทึกและในการพูดโต้ตอบผู้สอนอาจพูดโต้ตอบสั้น ๆ โดยยกประเด็นที่สำคัญ ๆ มาพูดเท่านั้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. กิจกรรมการพูดบันทึกโต้ตอบในแต่ละรูปแบบสามารถนำมาช่วยส่งเสริมการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และเป้าหมายหลักในการวิจัยเป็นต้นว่าการพูดบันทึกเทปโต้ตอบ (Audiotaped Journal) มุ่งพัฒนาความคล่องแคล่ว และเพิ่มความ

ตระหนักทางด้านการออกเสียง สมุดเทปบันทึก (Cassette Notebook) ช่วยฝึกการออกเสียงคำ ศัพท์ วลี หรือประโยค หรือทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับไวยากรณ์ ซึ่งสมุดเทปบันทึกทำหน้าที่เหมือนแฟ้มสะสมงานด้านการพูด ส่วนการบันทึกโต้ตอบ (Response Journal) มุ่งเน้นการพูดอย่างอิสระ เพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติ หรือปัญหาต่างๆ แลกเปลี่ยนกับผู้สอน ดังนั้นผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป เพื่อลดปัญหาการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนรูปแบบที่หลากหลายในการตรวจงานการพูด

2. สมุดเทปบันทึก (Cassette Notebook) โดยให้ผู้เรียนพูดบันทึกการออกเสียงที่มีปัญหา ลงในเทปบันทึกนอกเวลาเรียนแล้วนำเสนอครูผู้สอนตรวจแก้ไข เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ผู้สอนสามารถนำไปช่วยแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการออกเสียงภาษา อีกทั้งยังเป็นการใช้เวลาในห้องเรียนเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

3. การพูดบันทึกเทปโต้ตอบ (Audiotaped Journal) ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน สามารถนำมาสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาในด้านเทคนิควิธีการปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องด้านไวยากรณ์ และการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย การเรียนการสอนโครงสร้างทางภาษาโดยศึกษาผลงานของ Brown และคณะ (1996) เป็นแนวทางในการวิจัย

4. กิจกรรมการพูดบันทึกโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่ต้องการ การฝึกฝนและการเตรียมการพูดในกรณีที่ผู้เรียนอ่อนหรือผู้เรียนที่มีความเชื่อมั่นในการพูดต่ำ อาจจำเป็นต้องมีการเขียนร่างการพูด และตรวจสอบความถูกต้องก่อน ดังนั้นจึงมีเหตุผลพอที่จะศึกษาความสัมพันธ์ทางด้านการเขียนและการพูดของผู้เรียน เพื่อศึกษาว่าการเขียนก่อนการพูดช่วยส่งเสริมการพูดสนทนาได้อย่างไร โดยศึกษางานวิจัยของ McGrath (1992) เป็นแนวทาง

5. กิจกรรมการพูดบันทึกโต้ตอบสามารถนำไปปรับใช้กับวิชาอื่นๆ ได้อย่างหลากหลายเช่น สมุดเทปบันทึก (Cassette Notebook) สามารถนำไปใช้ในการฝึกการพูดและการออกเสียงในวิชาภาษาไทย การพูดบันทึกโต้ตอบ (Response Journal or Oral Journal) สามารถนำไปใช้ในการประเมินผลการเรียนการสอนตลอดจนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนในวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ หรือวิชาอื่นๆ ได้อีกด้วย